

AULIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 2/03

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

33. vuosikerta

JULKAISLJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhuttoimisto

Väinöläinkatu 26, 33500 Tampere

puh. (03) 255 3474

Avoimna tiistaisin klo 18-19

Lippukunnan tilinumero:

Merita 150950-9384

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

PAINOPAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 150

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Juha Pietilä

Lemminkäisenkatu 10 A 14

33540 Tampere

040-7267030

juhis@kolumbus.fi

Toimittajat

Timo Bredenberg,

JoonasKirsi, Risto

Koskensilta, Maria

Kivinen, Juho

Kuusinen, Elmo

Kalvas

Valokuvat

Kari Koivuluoto

Taitto

Juha Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Tiedotteita	4
Menneitä tapauksia	5
Johtajaviikonloppu	6
Vaelt. vaeltaa	7
Suoritusreissu	9
Toimintakalenteri	10
Ursula - Tuntematon kaunotar?	11
Sudarisivut	14
Mutta mitenkäs muilla?	15
Ällikällä lyöty	18
Tiesitkö?	19
Lukijakysely	20
Silppusäkki	21
Virkailijat	22
Kokousajat	23

ÄLLIKKÄ

A-TERVEHDYS

Talvi on nyt sitten ohi ja lumikengät, sukset sekä karvalakit viety kesäksi vinttikomeroon. Viimeisin johtajaneuvostokin pidettiin Saarijärvellä, missä jäätkin olivat jo melkein lähteneet. Kokous oli siitäkkin mielenkiintoinen, että vapaaehtoisia tapahtumien järjestäjiä ja muita puuhamiehiä löytyi helposti. Vastuuta on siis opittu kantamaan.

Joku sanoi joskus, että partiossa on hauskinta se, että saa tehdä kaikkea sellaista, mitä ei osaa tehdä. Sitä sanotaan myös tekemällä oppimiseksi. Itse asiassa se on yksi partiomenetelmän peruspilareista.

Uusien haasteiden edessä ei saakaan lannistua. Vaikka jokin homma saattaa ensisilmäyksellä vaikuttaa mahdottomalta, voi aina edes yrittää. Jos ei onnistu, voi yrittää uudelleen. Jos pää ei mene seinästä läpi, vaikka kuinka yrittäisi, voi aina pyytää apua. Yleensä aina joku tietää, miten jokin homma on tehtävä. Jos tällaista henkilöä ei löydy, löytyy yleensä joku joka tietää kuka tietää. Yleensä kaikki haasteet on voitettavissa. Koskaan ei pidä lannistua.

Kehitys kehittyä, kuten sanotaan. Myös Ällikkää pyritään kehittämään. Tässä numerossa on lukijakysely, jolla pyritään selvittämään, mitä ihmiset oikeastaan haluavat lehdestä lukea.

Hauskaa kesää!

Juhis

ÄLLIKKÄ

Epäkaupallisia tiedotteita

Kalevan Karhujen **kevätjuhla** on Luhtaanrannan leirikeskuksessa keskiviikkona 21.5. Sudenpennut kokoontuvat klo 17.00 Niihamankadun ja Teiskontien risteyksessä olevalla pysäkillä, josta on järjestetty kuljetus leirikeskukseen. Jos haluaa tulla bussilla, niin sopiva on linja 28, joka lähtee Pyynikintorilta kello 16:30.

Vartiolaisille kokoontuminen on Luhtaanrannan leirikeskuksessa kello 17:30. Kätevin tapa on tulla polkupyörällä. Teiskontietä ajetaan Niihamankadun risteykseen (keskustan suunnalta tullessa vasemmalle), mistä matkaa leirikeskukseen on n. 4 km. Seuraa Luhtaanrannan leirikeskuksen tienviitoja.

Varusteiksi riittävät partiohuivi, säänmukainen pukeutuminen ja mielellään istuinalusta.

Paluu riteykseen tapahtuu noin kello 20.

Toivon, että ilmoitat osallistumisestasi keskiviikkoon 14.5. mennessä omalle johtajallesi tai suoraan Antto Hautamäelle.

Myös lisätietoja saa Antto Hautamäeltä, puh. 050-560 7764, email antto.hautamaki@tut.fi

Johtajavaellus Länsi-Lapissa

2.-10. elokuuta 2003

Tämä seitsenpäiväinen, täysiverinen tunturivaellus on tarkoitettu Karhujen nykyisille ja entisille johtajille sekä vaeltajille. Vaellus suuntautuu jonnekin Hetta – Pallas – Ylläs – Levi – akselille, tarkka kohde ja reitti päätetään myöhemmin.

Vaelluksen hinta on osallistujien määrästä riippuen noin 120 euroa. Hintaan sisältyy bussimatkat, ruoka ja vaellusmateriaali.

Lähtö Tampereelta lauantaina 2. elokuuta aamupäivällä. Paluu sunnuntaina 10. elokuuta aikaisin aamulla.

Ilmoittautumiset kesäkuun loppuun mennessä vaelluksen johtajalle Mikko Pihlajamäelle, p. 040-712 0232, E-mail: mikko.pihlajamaki@tut.fi

Ilmoittautuneille toimitetaan vaelluskirje heinäkuun alkupuolella.

Info-tilaisuus Johtajavaelluksesta kiinnostuneille pidetään maanantaina 16. kesäkuuta kello 18 Ilmarinkadun kololla. Terve tuloa.

ÄLLIKKÄ

Menneitä tapauksia

Pääsiäisreissu

Perinteiseen Luosun pääsiäisreissuun osallistui tänä keväänä 30 henkilöä. Perinteisten jiidon, laskettelun ja vaeltelun lisäksi saatiin tänä vuonna uusia aktiviteetteja, kuten lumikenkäily ja tulvan torjunta. Pääsiäisen myöhäisestä ajankohdasta johtuen lumikävi vähiin ennenkuin loppui, mutta eipä tuo juuri menoa haitannut.

Saarijärven talkoot 3.5.03

Talkoot alkoivat aamupäivällä, kun suoritusreissulaiset ja muutama muu johtaja ilmaantuivat Saarijärvelle. Ensimmäisenä tehtiin uusi silta läntisen ojan yli ja maalattiin vanhan kämpän ikkunan karmit kyllästysaineella. Vanhaan kämppään asennettiin rännit, kämpän taakse rakennettiin teline riu'uille ja ruokailukatos viimeisteltiin asentamalla katon jatke veturin yläpuolelle. Lisäksi siivottiin, kannettiin puun runkoja metsästä ja pilkottiin niitä. Talkoiden lopuksi pidettiin JN, jonka lopuksi paistettiin tikkulihapullat. Kesälle jäi vielä ruokailukatoksen laiturin teko, piipun purku ja uuden muuraus, sekä kenties kämpän nosto.

Paraati 4.5.

Partioparaati marssittiin tänä vuonna varsin aurinkoisessa säässä. Karhuja oli edustettuna marssirivistössä ja järjestelytehtävissä kolmisen kymmentä.

Ansiomerkkejä saatiin seuraavasti:

II-luokan Mannerheimsolki: Joonas Kirsi.

SP:n pronssinen ansiomerkki: Kari Koivuluoto.

HP:n hopeinen ansiomerkki: Maria Kivinen, Juho Kuusinen,

Janne Vuorinen ja Marko Vainio.

Kalevan Suuntatyttöjen

50-vuotisjuhlat 12.10.

ÄLLIKÄ

Johtajaviikonloppu

7.-9.3.

Lähdimme perjantai-iltana Tampereen linja-autoasemalta. Ensimmäisenä paikalla oli Noora, joka oli ollut paikalla jo jonkin aikaa Vilin kanssa. Hetken ajan päästä paikalla ilmestyin minä ja sitten tulivat muut. Lähdön koittaessa huomasimme että meitä oli odotettua vähemmän. (Visa, Mikko, Vili, Anni, Minna ja Heini ja tietenkin johtajat Pihlis, Marja, Päve ja Minna). Joten päätimme ahtautua johtajien autoihin ja suuntasimme nokan kohti Kukkolaan.

Perille päästyämme aloimme kuumeisesti suunnitella iltaohjelmaa joka piti olla kolmen minuutin keppinukke-esitys. Siitä päätimme tehdä ”musavideon” Rasputinin elämästä... Esitysten ja pienien seurapiirileikkien jälkeen Minna (Hännikäinen) tarjosi meille elokuvailan ja niinpä katsoimme Lilo ja Sticsin (En osaa kirjoittaa sitä, mutta ei se mitään). Loisteliias piirretty elokuva, joka kertoi pervosta avaruusoliosta, joka tulee maahan ja eräs pikku tyttö ottaa siitä lemmikin. Siinä juoni pääpiirteineen. Elokuvan jälkeen menimme nukkumaan.

Lauantaiaamuna nautimme Kukkolan herkullisista aamun antimista, jonka jälkeen aloitimme jokaisen etukäteen suunnitteleman koulutuksen. Anni yritti epätoivoisesti kouluttaa meille jotain ihme latuskoja, joita jotkin karvaiset kreikkalaiset merimiehet ovat käyttäneet jonain pehmusteina laivoissa. Minä koulutin menestyksekkäästi joogaa, mitä ainakin Mikko oppi aika hyvin. Sen jälkeen käytiin katsomassa strutseja. Ne olivat aika hassun näköisiä ja isoja. Jokainen sai myös oman strutsin sulan muistoksi. Sen jälkeen palasimme Kukkolaan syömään, minkä jälkeen oli vuorossa PT kisat, jossa menttiin pareittain jalat yhteen sidottuna. Lajeina oli rinkan purku ja pakkaus, partiotieto, ramborata, aakkosjärjestystä, kätevyys, lumitorni, vedenkanto ja äly.

Illan iltaohjelmaksi piti tehdä kuunnelma, joka ei meillä oikein toiminut loppuun kuluneen idean takia. Sen sijaan isommilla johtajilla oli kohtuullisen hyvä punahilkka-tarina. Iltaohjelmien jälkeen menttiin nukkumaan.

Sunnuntaina oli Piian ja Tuulin ”presidentti” koulutus. Sen jälkeen siivottiin ja pakattiin ja lähdettiin kohti koteja.

Vaelt. Vaeltaa:

Vaellus Ylläksellä 17-19.4.2003

Päätimme yhdessä Elmon ja Paavon kanssa lähteä pienelle vaellukselle Kalevan Karhujen Yllästoimikunnan vuosittaisen pääsiäisreissun yhteydessä. Reittimme oli lyhyt mutta täynnä haastavia kohtia, jotka olisivat saattaneet hyvinkin saattaa meidät hyvin suureen vaaraan. Tässä selonteko vaiherikkaan vaelluksen tapahtumista.

Torstai

Vaelluksen ensimmäinen päivä oli täynnä epäonnistumisia, jotka saivat meidät miltei luovuttamaan koko pelin. Uuvuttava bussimatka Tampereelta Luosuun oli verottanut voimiamme siinä määrin että alkumatka sujui hieman kankeasti. Vaelluksemme alkoi Ylläs-tunturin parkkipaikalta, jonne oli kerääntynyt meidän lisäksi myös paljon muita trendikkäitä talviurheilijoita. Löydettyämme ladun alkupään vetäisimme Ruotsalaiset ja Moskovalaiset jalkaamme ja lähdimme kiitämään kohti Kesänkijärveä. Hiihdettyämme tovin huomasimme että ladun ulkopuolelle ei ollut asiaa: hankikantoa ei ollut ja lunta oli ainakin kymmenen metriä. Säästääksemme energiaa vaativampia osuuksia varten, päätimme jatkaa latuja pitkin. Pian saavuimme Kellostapulin viereiseen kuruun. Reitti oli yllättäen katkaistu lumivyöryvaaran takia. Päätimme kuitenkin ottaa pienen riskin, sillä olisimme joutuneet muuten tarpomaan umpihangessa kilometrien pituisen matkan ja kaiken kukkuraksi ylittämään Kellostapulin. Laskettelimme alas kurua ja vaikka lumilipat reitin vieressä olivatkin melko suuret ei välitöntä vaaraa juuri näyttänyt olevan. Pian saavuimme turistien kansoittamalle Kesänkijärvelle, jossa pidimme hetken tauon turistien ahdistavasta läsnäolosta huolimatta. Kesänkijärveltä jatkoimme kohti toista samantyyppistä paikkaa jonka nimeä en muista. Myös tämä paikka oli turistien kansoittama. Epäsosiaalisina ihmisinä lähdimme nopeasti metsään piiloon, koska halusimme nauttia lounaan näkemättä kirkasta trikookangasta silmiemme edessä. Tämä oli kuitenkin virhe. Elmon Moskovalainen suksi katkesi hiihdettyämme kotvasen umpihangessa. Totesimme suksen kärkeen kohdistuneen rasituksen olleen liian suuri huomioonottaen suksen puumateriaalin

ÄLLIKÄ

kestävyyden. Oli kriisikokouksen aika. Ilmeissämme ei ollut hymyn häivää neuvottellessamme jatkotoimenpiteistä. Olisiko Elmon jätettävä muu seurue ja palattava tukikohtaan? Pelastuimme kuin ihmeen kaupalla nöyryyttävästä tilanteesta. Neuvoteltuamme puhelimen välityksellä LPKJ:mme kanssa, suostui hän toimittamaan Järviset neljän kilometrin päähän nykyisestä sijainnistamme. Elmo lähtikin heti ruokailun jälkeen hakemaan uusia suksia. Elmon hakiessa suksia tutkivat Epoj ja Paavo kuumeisesti jäljellä olevaa reittiä. Ehtisimmekö määränpäähämme Karhukodalle ajoissa? Olimmeko valinneet oikean reitin? Kuinkapitkälle Elmo oli valmis jatkamaan? Tuntien odotuksen jälkeen pääsimme jatkamaan matkaa porottavan auringon alla. Tankkasimme Hangasojankurulla vesipullomme ja pian sen jälkeen saavuimme Karhukodalle jonka vieressä olikin lähde. Päätimme majoittautua mukavanoloisen Karhukodan sisälle koska emme nähneet ainuttakaan turistia. Illalla paistelimme makkaraa ja joimme cappucinoa miettien samalla huomista reittiä.

Perjantai, Pitkäperjantai, Pitkä perjantai

Yöllä tuuli sängen ankarasti mutta aamulla oli taas tyyntä ja aurinko paistoi kauniisti kirkkaan lähteen pintaan loihkien silmiemme eteen mitä kauneimman luonnon taideteoksen. Valokuvattuamme lähteen ja juteltuamme muutaman paikalle jo varhain eksyneen turistin kanssa, täytimme vesi varastomme ja lähdimme hiihtämään kohti Lainiotunturia, jonka päätimme aiemmista suunnitelmista poiketen ylittää. Nousu oli raskas mutta nautinnollinen, ainakin Epoj:lle ja Paavolle. Päästyämme puurajan tuntumaan olikin jo lounaan aika. Nautimme lounaan otimme pakolliset valokuvat ja jatkoimme nousua. Pian vastaan tuli paljas kivikko, jonka jouduimme ylittämään ilman suksia. Viritimme painavat sukset rinkkoihimme ja jatkoimme matkaa jalan. Hui pulla tuuli. Iloksemme huomasimme että lumi kantoi melko hyvin painomme ja pääsimmekin etenemään nopeasti kohti alastolorinnettä. Laskettelimme alas rinnettä kuin vanhat konkarit kunnes hanki allamme muuttui jälleen upottavaksi. Erinäisten etenemismuotojen avulla pääsimme pienelle moottorikelkka reitille, joka kantoi sen verran että pääsimme hiihtämään takaisin ladulle. Päivän matkasta oli jäljellä enää muutama kilometri, tai ainakin niin me luulimme. Saavuttuamme Hangaskurun laavulle huomasimme sen olevan täynnä roskaa. Vastoin käymiset jatkuivat kun huomasimme paikallisten kuukkeleiden muuttuneen verenhimoisiksi saalistajiksi. Meillä ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin jatkaa hieman pidemmälle

Tahkokuruun. Raskaiden piinallisten vaiheiden jälkeen saavuimme Tahkokurun laavulle. Laavu oli yllättäen siisti ja hyvällä paikalla ylhäällä Kesänkitunturin rinteellä. Ainoastaan muutamat hiihtäjät ja yksi web-kameralla varustettu latukone ahdistelivat iltaistarauhaamme. Syötyämme hieman päätimme pystyttää teltan laavun sisään. Valitettavasti teltta ei mahtunut laavuun, joten jouduimme pystyttämään sen aivan normaalisti maahan. Yöllä muiden nukkuessa huomasin, että kaksi makuualustaa eristää paremmin kylmyyden.

Lauantai

Aamulla laskettelimme rennosti alas Kesänkijärven parkkipaikalle. Järviset luistivat Ruotsalaiset eivät. Parkkipaikalla hyppäsimme LPKJ:n kyytiin ja hurautimme kohti Jounin kauppa, tuota ylläksen monipuolisinta ostospaikkaa. Oletteko muuten huomanneet että kaupan kuiteissa on aina pieni mietelause?

Timo Bee (Epoj)

Suoritusreissu

Perjantai

Perjantaina lähti bussi kohti Haukijärveä. Jäimme bussipysäkillä pois kyydistä ja kävelimme noin kilometrin kohti häämöttävää määrän päätämme. Kun olimme perillä aloimme pystyttää majoitteita.

Kun majoitteet olivat pystyssä suorittajat - mukaan lukien minä - aloitimme suoritusten suorittamisen.

Lauantai

Aamulla kun toimet olivat täytetyt aloimme purkaa leiriä, ja lähdimme kohti Saarijärveä. Itse matkustin suunnistamalla, mutta partioystäväni päättivät kiertää pari kilometriä teitä pitkin. Kun leiriläiset olivat saapuneet alkoivat talkoot. Suorittajat suorittivat vielä kätevyys tehtävän, jonka jälkeen liittyivät hekin talkoisiin. Talkoilu jatkuikin pitkälle iltaan. Kun työt oli tehty menimme johtajaneuvostoon, missä kertosimme lähiaikojen tekemisiä ja söimme tikku lihapullia. Tämän jälkeen oli aika lähteä kotiin.

Elmo

ÄLLIKÄ

Toimintakalenteri

Toukokuu

17.-18.5.	HP, Kilp.	Leon Lenkki (+PuSi)	Kuru
21.5.	Kaka	Kevättapahtuma	Luhtaanranta

Kesäkuu

2.-8.6.	Kaka	Kesäleiri	Saarijärvi
2.-8.6.	HP, Vaelt.	KASA-vaeltajaleiri	Vaakaniemi
5.-8.6.	HP, Koul.	Lippukuntaleirikurssi, osa 2	Lempäälä

Heinäkuu

1.-31.7.	SP	Explorer Belt -vaellus	Irlanti
12.7.-1.8.	Kasukka	Finnish American Scout Exchange	Minnesota

Elokuu

2.-10.8.	Kaka	Johtajavaellus	Kolari
10.8.	Kaka	Johtajaneuvosto	Toimisto
23.-24.8.	TP	Vartionjohtaja peruskurssi	
25.8.	Kaka	Aloituskokous	Kalevan kirkko
29.-31.8.	HP, Vaelt.	Vaeltajatapahtuma Rollaattori	

Syyskuu

5.-7.9.	Kasukka	“Vj-kurssit”	
5.-7.9.	HP, Vaelt.	HOK-kurssi, osa 2	Satakunta
5.-7.9.	TP	Vartionjohtaja peruskurssi	
14.9.	Kaka	Johtajaneuvosto	Toimisto
19.-20.9.	Kaka	Eräpoikavaellus	
19.-20.9.	TP	“Lankku”-maastoleikki pojille	
26.-28.9.	TP	Sinikettu, retkeilyn peruskurssi	
26.-28.9.	ViPePa	Viestikurssi	Kangasala
28.9.	TP	Harhahetki-kaupunkikisa	Tampere

Ursula

tuntematon kaunotar?

Minä kirjoittamassa Ursulan historiikka? Kyllä, vaikka syynä on heikko EI:n sanomisen taito. No kuitenkin jotain minäkin tiedän. Tämä juttu on koottu pätkissä ja kirjoitettu kiireessä. Yksityiskohdat ovat itselleni utuisia, muistan hioneeni, purjehtineeni ja pumpanneeni. Jotkin yksityiskohdat saattavat koskea Fordsonin kunnostusta, tai sitten Saarijärven kämppää!!

Kuitenkin historian alkuhämärissä syksyllä 1980 tutustuessani uuteen lippukuntaani sillä oli laivasto ja innokkaita merimiehiä. Vastoin kaikkia nykyajan retkeilyseurantöjä purjehti läpi myrskyävän Näsiselän Näsijolla L-79 urheana miehistönään kaikkein kokeneimmat Kari ja Janne, itseni ja Sipsin lipuessamme ylellisessä TYVEX-18 veneessä helposti halki tuon meristä vaarallisimman. Niin, tuolloin laivueen kaluston muodosti kaksi optimistijollaa Saarijärvellä, fiskari lempinimeltään sukellusvene ja hyvä vakaa turvallinen N-jolla. Muistini mukaan U-vene myytiin ja matkalla Aitolahden suuntaan se olisi upponnut lopullisesti? Koska tämän kirjoituksen taustat ovat mitä ovat, tarkistakaa todellisuus jostain.

Mutta kuitenkin N-jollan majoitustilat ja purjehdusominaisuudet sekä yleinen yhteiskunnassa tapahtunut talouden koheneminen sai lippukunnan nuoren, älykkään, kaukokatseisen johtajiston etsimään seuraavaa venettä jolla pystyttäisiin suorittamaan pidempiäkin retkiä koko laivueen voimin. No, joka tapauksessa osa rahoista oli olemassa ja loput lainattiin. Vieläkin kiitoksia Kipparalle ja Sallisen Jukalle. Toivottavasti ette enää kaipaa rahojanne J.

Eihän Ursula tietenkään hankittaessa ollut Ursula. Suuren nimenantojuhlan järjestäminen oli yksi ensimmäisen purjehduskauden päätapahtumista. Kesäkuun 15. 1983 vietettiin Ursulan ja soutuvene LC-Näsin kastajaisia Pättiniemessä. Ihmettelinkin miksi en niistä mitään muista vaikka siideriä kastamisessa käytettiin. Satu in itse tuona kesänä palvelemaan Vekaranjärvellä. Sattuuhan noita.

Jaa mikä LC-Näsi? No, jostain oli hankittu ensin yksi huonokuntoinen pelastusvene, jota hoidettiin niin kuin ei pitäisi, ja sitten joku halusi seurakunnille

ÄLLIKÄ

Ursula purjeet pulleana Näsinselällä.

toisen! Sen teki joku Länsi-Teiskossa ja Jori oli hyvä niittipoika.

Ursula on vanha rouva. sen purjenumero on L-4. Se on H-vene sarjan alkupäätä. H-vene, Hans Groopin 60-luvun lopulla suunnittelema edullinen kilpa- ja perhevene tuli täyttämään puisten Hai- ja kansanveneiden kokoluokassa olevaa aukkoa. H-vene on ennennäkemätön menestys Suomalaisessa venesuunnittelussa ja rakentamisessa. Suomessa rekisterissä on jo lähes tuhat venettä ja ulkomaille on viety ja siellä rakennettu yli kolmetuhatta runkoa.

H-vene on kansainvälinen yksityyppiluokka. Se tarkoittaa, että kaikki veneet on valmistettu tarkkojen mitta, ainevahvuus ja painorajojen mukaan. H-vene on 8,3 m pitkä ja 2,18 m leveä. Vain 1,3 m syvyydellä se soveltuu loistavasti Suomen sisäjärville ja rannikoille. H-vene on kaunis, veneen näköinen vene. Sellainen jonka näkeminen järven selällä tuo maisemaan jotain lisää, rauhallista ja kaunista. Se kuuluu maisemaan. H-vene on helppo ja turvallinen purjehtia ja silti se tarjoaa mahdollisuuden kilpailla - aina

ÄLLIKÄ

maailmanmestaruustasolle asti.

Ursula on kokenut kaikenlaista, kauniita kesäpäiviä sekä kylmiä marraskuun iltoja. Ei ole yksi eikä kaksi kertaa kun veneen nosto on jäänyt viimeisiin hetkiin. Kun masto on laskettu räntäsateen seassa ja matka talvisäilytyspaikkaan on käynyt läpi jäätyvän järven. Joskus on peräköysi irronnut ja keula hakannut rantaan, entä sitten. Vene on laitettu kuntoon ja siitä on pidetty hyvää huolta. Se on tarjonnut monille nuorille erilaisen mahdollisuuden ottaa vastuuta ja kasvaa vastuunkantajaksi, juuri siihen mistä partiossa on kysymys.

Nyt alkava purjehduskausi on siis Ursulan kahdeskymmenes Kalevan Karhujen lipun alla. Toivotetaan sille hyviä tuulia, pidetään siitä hyvää huolta.

Juho

P.S. Kattavamman version aiheesta löytää lippukunnan edellisestä juhlajulkaisusta.

Ruovedellä juhannusta viettämässä. Huomatkaan maapartiotaitojen soveltaminen vesillä.

Sudarisivut

LÖYDÄTKÖ SEURAAVASTA KIRJAINTEN SEKAMELSKASTA 10 PARTIOAIHEISTA SANAA.

v s t p k s t u v e ä m v a h r s k
a k s a k u u v s l i n u r e s t a
l a p u u k k o y i l y x e ö ä k i
s a ä m o y y t i r o l u p a u s p
o e i m ä r n k o t y x l p x y u p
s i n u o t i o h t o a a u k e d t
e t a v p t y t x s u u e y l k e i
t p a r t i o h u i v i l u ö e n e
u u x y e t x h ä s e ö h n l k p a
a y l s l v u r i e m e i m t y e a
r v a r t i o l a i n e n i a y n h
t ö k s t v o v c s i a r i n r t s
a t ä t a y ö b e r i n k k a ä u t
u s v m n p ä l s t i i a y k r x r
a a t v k ö p y a a u t v ö e i p s

Mutta mitenkäs muilla?

Ällikän testissä lippukuntalehdet

Parin viime kuukauden aikana Ällikän toimitukseen on tulvinut lukijoilta laatikkokaupalla kysymyksiä muista Suomen lippukunnista. Erityisen kiinnostuneita ollaan oltu Pohjois-Pohjanmaan partiopiirin Limingän Niittykärpistä ja Satakunnan Partiolaisten Pääskyparvesta. Koska kiinnostus on ollut näin valtaisa, on toimitus päättänyt vastata lukijoiden toiveisiin ja julkaista pienen katsauksen molempiin lippukuntiin niiden lehtien kautta ja mikä parasta, kilpailuttaa niitä hieman keskenään markkinatalouden hengen mukaan.

Ensiksi pari sanaa lippukunnista: Limingän Niittykärpät on Pohjanmaalainen sekalippukunta jonka koosta kertonee jotain se, että siihen kuuluu yhteensä 17 vartiota jakaksi vaeltajaryhmää. Lippukunnan lehden nimi on perussuomalaiseen tyyliin Kuksa (Ällikän riepottelussa numero 1/2003).

Pääskyparvi taas on Satakunnassa Noormarkun suunnilla toimiva sekalippukunta jolla on nelisen sataa jäsentä ja mm. kahdeksan vartiota. Lippukunnan lehden nimi on latinalaisvaikutteinen Hirundo Rustica, josta toimitus sai kynsiinsä joulunumeron vuodelta 2001.

Ulkoasu

Sattuneesta syystä lukija näkee lehdestä useimmiten juuri kannen, ja Hirundon kansilehti panee heti näkemään punaista. Kyseessä on näet joulunumero, jonka kannessa poseeraa Pukki & Petteri -parivaljakko punaisella pohjalla. Takakannesta löytyy lisää punaista sekä vanhanaikaisempi kuva pukista lahjoineen. Kun syvennyn lehteen tarkemmin, huomaan, että se sisältää reilusti kuvamateriaalia aina ei-kaupallisista mainoksista ja graafisesta sisälliluettelosta Call of Ctulhu -vaikutteiseen väritystehtävään. Lehdestä löytyy myös ruhtinaallinen koko sivun sarjakuva. Hei, siinähan on juonikin...

Kuksan ulkoasu on vaisumpi; se sisältää kuvien puolesta lähinnä kannen leiriaiheisen lyijykynäpiirroksen ja pari muuta kuvaa juttujen yhteydessä. Plussaa tulee siitä, ettei lehti sisällä aivan niin paljoa punaista kuin Hirundo.

Informatiivisuus

Lippukuntalehden perustarkoitus on ennen muuta tiedottaminen, ja se on onnistuttu hoitamaan Hirundossa kohtuullisesti. Reissujuttuja lehdessä on kaksi, PJ-kurssista ja Partiopäivästä, minkä lisäksi se sisältää pari jo niitä aiemmin mainittuja mainoksia. Mukana on myös sesonkijuttuna ohjeet parin yleisimmän jouluherkun leipomiseen. Viimeiseltä aukeamalta löytyvät vartioiden, laumojen ja johtohenkilöiden nimet nätisti jollain taulukko-ohjelmalla laatikoituina.

Kuksa vetää kuitenkin pidemmän korren tässä sarjassa. Kohtalon oikusta tästäkin lehdestä löytyvä reissujuttu kertoo PJ-kurssista. Sen lisäksi lehdestä löytyy parikin uutisiskua lippukunnan juoksevista asioista ja vaeltajien tempauksista. Hieman erikoisempina tiedotteina lehdestä löytyy erittäin lyhyt juttu lippukunnan omasta linnoituksesta (ihan totta) jossain päin Ala-Temmestä, sekä vanhemmille suunnattu palsta Pikku Apulainen, jonka neuvot on kaikesta päätellen suunniteltu lähinnä partiolaisten äideistä epätoivoisimmille, noille reissunjälkeisiä pyykkivuoria vastaan taisteleville Don Quioteille joilta on jo kaikki konstit lopussa. Lyhyesti sanoen juttu on tällaisen siivottoman pikku partiolaisen kannalta katsottuna melko pelottavaa luettavaa.

Viihteellisyys

Jo varhaiset roomalaiset tajusivat, että kansa tarvitsee leivän lisäksi myös sirkushuveja. Tämän ovat tajunneet myös molempien lehtien päätoimittajat, joten kummassakin läpyskässä piisaa viihteellistä luettavaa.

Hirundo satsaa ennen kaikkea kuviin ja tehtäviin: lehdessä on vaikka kuinka monta ristikköä, labyrinttia, askartelua ja ties mitä muuta; joka tapauksessa tarpeeksi tavaraa täyttämään Ällikän Sudarisivut ainakin pariksi vuodeksi eteenpäin. Lehdessä on myös pienoinen tarina tontuista ja peikoista. En tosin ihan tajunnut sen pointtia, jos siinä sellainen oli, mutta tärkeintä on kai se että kaikilla on kivaa. Varttuneemmalle yleisölle on tarjolla joulutesti, jonka kiperien kysymysten avulla voit testata, tokko partiomieles tallella on vai hukkuiko se sinne pusikkoon. Vaikka näin olisikin päässyt käymään, niin ei hätää: lehti tarjoaa myös ohjeet siihen, mitä tyhmää voi tehdä silloin, kun on tosi tylsää. Sokerina pohjalla on vielä Oravat-laumalle tehty joulugallup jossa kysytään, mikä joulussa on parasta.

Kuksan linja on Hirundoa perinteisempi: lehdestä löytyy mm. vanha

kunnon juorupalsta, jolla pengotaan lippukuntalaisparkojen yksityiselämiä vielä Kasujen lehteä Pilleriäkin raivokkaammin. Eikä tässä vielä kaikki: lehdessä on myös kokonaista kolme haastattelua. Aiheiksi ovat kelvanneet niin lippukunnan toinen partiopappi, partiosta jo eronnut entinen jäsen jolta kysellään, onko elämää partion jälkeenkin (ihme kyllä näyttää olevan), kuten myös eräs lippukunnan vartioista. Tämähän on kuin Seiskaa lukisi, julkkisten kuvat vain puuttuvat. Vaikutelman kruunaa partiohoroskooppi, jonka ennustukset tosin vaihtelevat sen mukaan, oletko sudari, vartiolainen, vaeltaja vai johtaja. Tuntuu mokoma pitävän paikkansakin, minulla ainakin piisaa partiokiireitä niin kuin siinä ennustettiin.

Muikkein Murjaisu

Lopuksi suoritan pienen yhden miehen lukijagallupin aiheesta ”mitkä olivat lehtien välkyimmät vitsit ja muikkein murjaisu?”. Vaikka molemmista lehdistä löytyi niitä yllin kyllin, molemmista nousi yksi ylitse muiden. Muistakaa toki kuitenkin, että arvosteluraatina toimii yksin minun patentoitu ja kieroutunut huumorintajuni.

Hirundon Suuri Vitsi löytyy hieman oudosti jäsentiedoista. Yhden vartion nimi on nimittäin Hurttamarttasopulikopulipystykorvajyskyleukafox. Kokeilkaapa sanoa se oikein ja nopeasti heti ekalla kerralla...

Kuksa-lehti puolestaan on joitakin hämäriä suhteita käyttäen onnistunut saamaan itsestään jutun Erä-lehteen... vai onkos sittenkään. No, se ei tiimin tahtia haittaa: he ovat joka tapauksessa julkaisseet valittuja paloja Erän artikkelista lehtensä sivuille. Tässä paras.

Erä-lehti: “Kuksa on hygieeninen ja sisään ajettu vasta sitten, kun sen sisäpinta on kiiltävän musta. Prosessia voi nopeuttaa laittamalla kahvipannun tai suodatinpussin pohjalta pöönät Kuksaan ja hankaamalla niitä seinämiin.”

- Kuksan toimitus ei vastaa luettavuudesta pöönäkäsittelyn jälkeen.

Tähän loppuu lehtikatsauksemme. Täytyy sanoa, että molemmista lehdistä löytyi sekä kehuttavaa että haukuttavaa niin tasaisesti, etten osaa sanoa, kumpi oli lopulta parempi. Jos tahdot tutustua kyseisiin lehtiin itse, se onnistuu helpoiten internetissä osoitteissa <http://www.lpk.partio.fi/sata/paapar/hirundo/index.html> ja <http://www.lpk.partio.fi/p-ppp/lnk/kuksa/index.htm>

ÄLLIKÄLLÄ LYÖTY

Maria Kivinen

Koko nimi: Maria Elina Kivinen

Syntymäaika: 20.09.1961

Pituus: 164 kg

Paino: jää sanomatta, saatte arvata

Kengännumero: 38

Saappaannumero: 38

Lempinimet: ei ole

Kymmenen kiperää

1. Asema lippukunnassa: Laumanjohtaja, sihteeri
2. Suurin partiosaavutus: Jaa-a... en osaa sanoa
3. Partionelma: Olla partiossa ja toimia
4. Työpaikka: Tays (Tampereen yliopistollinen sairaala)
5. Paras lehti: Ällikkä!
6. Hiusten pituus: Puolipitkät
7. Viimeisin partiotapahtuma: Lauman kokous eilen
8. Paras partiotapahtuma: Kohilla -79 järjestetty Karelia suurleiri
9. Toiveammatti: Nykyinen ammattini hoitoala
10. Tulevaisuus?: Omien lasten kasvattaminen aikuisiksi...

Pieni partiohistoria

Liittyi kasuihin syksyllä 1968. 1975 aloitti laumanjohtajan apulaisena.

1979 Lopetti kasuissa ja myöhemmin vuonna 1997 liittyi karhuihin.

ÄLLIKKÄ

Tiesitkö tämän

Kalevan Suuntatyöt on perustettu syksyllä 1953, eli Kasut täyttävät tänä vuonna 50 vuotta!

80-luvun alussa Kasujen lippu koki kovan kohdalon: koit söivät sen.

Kasut olivat vuonna 1969 Suomen suurin tyttölippukunta 3 5 2 : 1 1 a jäsenellä. Nykyisin Kasuilla on noin 140 jäsentä.

Kalevan Suuntatyöistä

Kasut saivat valkijärvenleirialueen vuokralle 1975. Kämpä saatiin käyttöön 1978. Nykyisin tontti on jo ostettu omaksi.

Alkuaikoina Kasut kokoontuivat seurakuntatalolla. Nykyiseen osoitteeseensa kirkolle Kasut muuttivat sen valmistuttua -66.

Kasujen lipun turkoosi pohjaväri kertoo sinisestä taqivaasta ja vihreästä metsästä. Samaisesta lipusta tehtiin myös huivimerkki, joka on kuvassa.

ÄLLIKÄ

Lukija kysely

Haluaisimme tietää sinun mielipiteesi Ällikästä kehittääksemme lehteä. Vastaa allaoleviin kysymyksiin ja palauta kysely omalle johtajallesi. Palkinnon lähettämistä varten tarvitsemme myös yhteystietosi. Vastata voi myös suoraan päätoimittajalle. Yhteystiedot löytyvät lehden sivulta 2. **Kaikkien vastaajien kesken arvotaan 20 euron lahjakortti Partiokauppaan!**

Mitkä olivat kolme parasta juttua tässä lehdessä?

- Ä-tervehdys
- Tiedotteita
- Menneitä tapauksia
- Johtajaviikonloppu
- Vaelt. vaeltaa
- Suoritusreissu
- Ursula
- Sudarisivu
- Lippukuntalehtitesti
- Ällikällä lyöty
- Tiesitkö tämän
- Silppusäkki

Luin Ällikän

- joka tuli kotiini.
- verkossa.
- jonka sain käsiini muulla tavalla.

Miten? _____

Vapaa palaute. Kerro esim. mitä sellaista haluaisit Ällikästä lukea, mitä tässä numerossa ei ollut.

ÄLLIKÄ

Silppu Säkki

1§ Murtunut pikkusisko tilittää: “Visa kattelee aina tyttöjä!”

2§ Kommentti napa-leiriltä: kaikki karhut näyttää samalta!?!

3§ Lpkj Pihlajamäellä on vihdosta viimein mahdollisuus saada pysyvä ajokortti parin vuoden päästä, mikäli liukkaus ja pimeys on hallussa.

4§ Äkäslompololaisten päät kääntyvät naurun voimalla.

5§ Kasujen pääsiäisen vaelluskohteisiin kuuluivat mm. kahvilat.

6§ Kuukauden erätuote: Stasin Moskovalaiset sukset

7§ Talkoissa ruoka oli hyvää... Myös pulla oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

8§ Juhoko pyromaani vai vanha vaja mökillä tarpeeton?

9§ Paraatikenttä oli ansiomerkkienjaon ajan varsin Kaleva-painotteinen.

10§ Fordson suoriutui tänävuonna paraatista kunnialla.

11§ Juhiksen maastopyörä ei jaksanut odottaa kolon pihassa koko pääsiäistä ilman isäntäänsä.